บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัญหาที่เกิดจากการเจริญเติบโตของเมืองอย่างรวดเร็ว ทั้งการขาดระเบียบแบบแผนและการวางแผนรองรับสถานการณ์ในอนาคต ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านต่างๆตามมา เช่น ปัญหาจราจรติดขัด , ปัญหาความแออัด , ปัญหาความเสื่อมโทรมของสังคมเมือง , ปัญหามลภาวะเสียง ฝุ่น และควันพิษ , ปัญหาการขาดพื้นที่พักผ่อนสาธารณะของชุมชน เป็นต้น ในขณะเดียวกันมีการกล่าวถึงความต้องการการสัญจรที่มีความปลอดภัยต่อผู้คนในศูนย์กลางเมือง การสัญจรที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมของเมือง และทางเดินที่เอื้อให้เกิดการใช้พื้นที่ว่างภายนอก [1] จึงเป็นประเด็นที่ควรพิจารณาแนวทางในการบรรเทาปัญหาของเมือง โดยการพิจารณาจัดทางเดินเท้าเป็นเส้นทางที่อิสระจากการจราจรและรถยนต์ เป็นพื้นที่ว่างที่สามารถใช้เดินได้และเกิดกิจกรรมต่างๆทั้งของชาวเมืองและผู้เยี่ยมเยือนได้ ปัจจุบันมีการทำ "ถนนคนเดิน (Walking street)" หรือที่เคยมีผู้เรียกว่า "มรรควิถี (Pedestrian mall)" ที่เป็นพื้นฐานในการคมนาคม มีเป้าหมายสำหรับการเดินเชื่อมโยงติดต่อ พร้อมกับการรับรู้ทัศนียภาพ กิจกรรมภายนอก และสภาพแวดล้อมข้างทางที่บ่งบอกถึงคุณภาพของความเจริญทางวัฒนธรรมชุมชน ถนนคนเดินมีการจัดทำกันอย่างกว้างขวางในหลายประเทศ โดยใช้คำเรียกแตกต่างกันในแต่ละประเทศ เช่น ในเมืองสต๊อกโฮม เรียกว่า "Walking Streets" ,เมืองโตเกียว เรียกว่า "Pedestrian Paradises" , ประเทศเยอรมัน เรียกว่า "Fussganger Zone" เป็นต้น ส่วนในประเทศไทยปัจจุบันนิยมใช้คำว่า "ถนนคนเดิน " ถนนคนเดินนั้นมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมหลายอย่าง เช่น สามารถช่วยลดปริมาณการจราจรที่ติดขัด , ช่วยลดมลภาวะเสียง ลดฝุ่นละอองและควันพิษที่มีผลต่อสุขภาพ , สร้างคุณภาพสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย และส่งเสริมการอนุรักษ์สถานที่สำคัญ

ประเทศไทยมีการปิดถนนให้คนเดินเป็นครั้งแรกที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2540 ในถนน 3 สาย ได้แก่ ถนนคอนแวนต์ , ถนนข้าวสาร และถนนลาดหญ้า [2] ในลักษณะของการปิดถนนใช้เป็นถนนคนเดินเพียงชั่วคราว นับเป็นการตื่นตัวเกี่ยวกับถนนคนเดินและได้รับการตอบรับจากประชาชนอย่างมาก และมีการจัดขึ้นเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้คนเกิดการเดินภายนอกอาคารได้สัมผัสบรรยากาศของเมือง และเกิดจิตสำนึกในการรักษาสภาพแวดล้อมเมืองจากการเดินและลดมลพิษ เมื่อเดือนกันยายน 2544 นายพิทักษ์ อินทรวิทยนันท์ รองนายกรัฐมนตรีใน

---

[1] Peter Piet. Street for People. Landscape Journal : Design, (1996) pp : 45 – 46.

[2] อภิสิทธิ์ ธีระจารุวรรณ. Walking street ชีวิตและสีสันของคนเมือง. วัฒนธรรม ฉบับที่ 3(2541) : หน้า 96-106, 2541.

ขณะนั้น ได้นำมาตรการดังกล่าวมาจัดทำเป็น "โครงการปิดถนนคนเดิน เพื่อประหยัดพลังงาน ลดมลพิษ และส่งเสริมการท่องเที่ยว" และนำมาสู่การปฏิบัติในรูปแบบของโครงการนำร่อง โดยใช้ถนนสีลมเป็นต้นแบบของโครงการถนนคนเดินในประเทศไทย และจัดกิจกรรมสาธิตในชื่อ " 7 มหัศจรรย์ที่สีลม" ด้วยการสนับสนุนของกองทุนเพื่อการส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) ระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน - 31 ธันวาคม 2544 เป็นเวลา 7 สัปดาห์

จากการที่ได้รับการตอบรับที่ดีโครงการถนนคนเดินที่สีลม ทำให้รัฐบาลเห็นว่ารูปแบบกิจกรรมของถนนคนเดิน นอกเหนือจากจะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองแล้ว ยังสามารถปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่นได้ ทั้งในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนในเมือง , ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน จึงพิจารณาให้ดำเนินโครงการถนนคนเดินต่อในจังหวัดต่างๆ ที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางภาคเหนือ และมีประวัติอันยาวนานและทรงคุณค่า มุ่งหวังให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีไปพร้อมๆกับเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เปี่ยมศักยภาพ โดยการกำหนดให้พื้นที่ดำเนินการคือ ถนนท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งถือเป็นถนนสายเศรษฐกิจเส้นแรกของจังหวัด มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และมีชุมชนที่จะสามารถกระตุ้นและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนได้ ระยะทางของการจัดโครงการถนนคนเดินตั้งแต่ประตูท่าแพ ถึงแยกอุปคุต ความยาวประมาณ 950 เมตร

การดำเนินการได้แบ่งโครงการออกเป็นช่วงๆ คือ โครงการนำร่องระยะที่ 1 ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ 3 กุมภาพันธ์ – วันอาทิตย์ที่ 7 เมษายน 2545 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ภายใต้การจัดกิจกรรมสาธิตในชื่อ "10 มหัสจรรย์ล้านนาที่ท่าแพ" ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานนโยบายพลังงานแห่งชาติ และบริษัทเอกชนจากกรุงเทพฯ เป็นผู้ดำเนินการจัดงาน ระยะที่ 2 ดำเนินการตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ 7 เมษายน 2545 โดยจังหวัดเชียงใหม่ได้ร่วมกับเทศบาลนครเชียงใหม่ และภาคเอกชนในจังหวัดดำเนินตามโครงการอย่างต่อเนื่องเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และคาดว่าโครงการนี้จะเป็นโครงการต่อเนื่องตลอดไป

ช่วงเวลาการปิดถนนคนเดิน ในถนนท่าแพจังหวัดเชียงใหม่ เริ่มปิดพื้นที่การจราจรภายในถนนท่าแพตั้งแต่เวลา 13.00น. – 23.00 น.ของทุกวันอาทิตย์ให้เป็นพื้นที่ถนนคนเดิน ปรากฏว่าได้รับความนิยมจากคนภายในเมืองและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด นับเป็นถนนคนเดินที่มีการปิดถนนเพื่อใช้งานเป็นถนนคนเดินได้ยาวนานมาถึงปัจจุบัน ซึ่งในการที่ถนนคนเดินจะเป็นที่ยอมรับและมีการใช้งานมาถึงปัจจุบันนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่เป็นที่ต้องการ หรือลักษณะพึงประสงค์ของผู้คนที่พักอาศัยในพื้นที่ , ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เมื่อมีการพิจารณาดำเนินโครงการถนนคนเดินต่อในระยะยาวในถนนเส้นอื่นๆ เป็นเส้นทางถนนคนเดินในอนาคตนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าวของความเป็นได้ในการเปลี่ยนแปลงเป็นถนนคนเดิน และแนวทางปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนคนเดินในพื้นที่ เพื่อเกิดการรองรับกิจกรรมของถนนคนเดินที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจของสาธารณะชนร่วมด้วย

ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้ ประเด็นที่หนึ่ง เป็นการศึกษาลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดินของผู้ใช้สอยในถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเด็นที่สอง เพื่อศึกษากิจกรรมที่เกิดขึ้นในถนนคนเดินนั้นมีอะไรบ้าง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดพฤติกรรมการใช้ถนนคนเดิน จากความเป็นไปได้ในการรวมส่วนประโยชน์ใช้สอย (Function) และส่วนนันทนาการ (Recreation) บนเส้นทางถนนคนเดินร่วมกัน ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้เกิดคุณภาพ ผลของการศึกษาลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดินกรณีศึกษาถนนท่าแพจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนคนเดินให้มีความเหมาะสมกับการใช้งาน และสามารถนำไปใช้กับโครงการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของถนนคนเดินจากการศึกษาพฤติกรรมการใช้ของคนไทย โดยจะพิจารณารวบรวมในส่วนที่มีศักยภาพที่ดีเพื่อส่งเสริมหรือรักษาไว้ ในส่วนที่มีคุณภาพเชิงลบจะได้นำเสนอไว้เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขต่อไป.

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดิน กรณีศึกษาถนนท่าแพ
2. เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นในถนนคนเดิน และพฤติกรรมเฉพาะของกิจกรรมซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนคนเดินให้เหมาะสม
3. เพื่อสรุปแนวทางในการเสนอแนะปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนคนเดิน ของถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาตามหลักการของแนวคิดเมืองน่าอยู่ และการออกแบบถนนคนเดินที่แนะนำโดยเอกสารและงานวิจัยสากล

2. ด้านพื้นที่

กรณีศึกษาถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการปิดถนนคนเดินในช่วงวันอาทิตย์ ตั้งแต่บริเวณประตูท่าแพถึงสี่แยกอุปคุต เป็นระยะทาง 950 เมตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ข้อจำกัดของการศึกษา

1. งานศึกษาชิ้นนี้ทำการศึกษาเฉพาะด้านกายภาพของถนนคนเดิน ในถนนท่าแพเท่านั้นมิได้ศึกษาทางด้านอื่น เช่น เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม แต่อย่างใด

2. การเก็บข้อมูลภายในถนนคนเดินนั้น เป็นช่วงเวลาที่มีการปิดทำกิจกรรมภายในถนนคนเดินเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ระหว่างเวลา 13.00น.- 23.00น. เนื่องจากเวลาและจำนวนบุคลากรที่มีอยู่จำกัด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนพื้นที่ถนนคนเดิน (Walking street) ที่มีความเหมาะสมของถนนท่าแพ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณาโครงการที่มีความใกล้เคียงกันได้

2. ได้แนวทางในการพัฒนาถนนคนเดินนำไปสู่การเป็นพื้นที่ถนนคนเดินที่มีการปิดใช้งานถาวรเพื่อรองรับกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

3. เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำโครงการถนนคนเดินโดยใช้เป็นข้อมูลในการสร้างสภาพแวดล้อมถนนคนเดินที่ดีต่อไป

1.6 คำถามหลักที่ใช้ในการศึกษา

1. ลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดินประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. กิจกรรมที่เกิดในถนนคนเดินมีอะไรบ้าง , และแต่ละกิจกรรมในถนนคนเดินมีพฤติกรรมเฉพาะอะไรบ้าง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม
3. แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนคนเดินควรคำนึงถึงอะไรบ้าง

1.7 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมและจำแนกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการศึกษา ได้แก่ พัฒนาการของแนวคิดถนนคนเดิน , การจำแนกประเภท , หลักเกณฑ์ และประเด็นปัญหาในต่างประเทศ

2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่กรณีศึกษาถนนคนเดิน ที่ใช้ในอดีตและปัจจุบัน

   2.1 ศึกษาเอกสาร บทความ สิ่งตีพิมพ์ ว่าด้วยการให้ความเห็น และข่าวสารการจัดถนนคนเดินของไทย และต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 สำรวจลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศึกษา ได้แก่

- ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของถนน
- โครงข่ายการคมนาคม , สภาพสัญจร และการเข้าถึงพื้นที่
- กิจกรรมการใช้ที่ดินโดยรอบ
- ตำแหน่งบริเวณที่ตั้งสถานที่สำคัญ
- ต้นไม้ถนนเดิมและอุปกรณ์ถนน
- ภูมิลักษณ์ (Landmark) / พื้นที่ร่วมกิจกรรม (Node) / ขอบเขต (Edge) / เส้นทางในพื้นที่ (Path)
- สาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ
- โครงการพัฒนา , กฎหมาย , ข้อบังคับ , เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

2.3 สังเกตการณ์ในพื้นที่ศึกษาโดยใช้ภาพถ่าย ดังนี้

- ประเภทของกิจกรรม
- กลุ่มบุคคลที่ทำกิจกรรม
- ช่วงเวลาที่เกิดกิจกรรม
- กายภาพของมรรควิถีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม

2.4 ศึกษาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ โดยจัดรูปแบบการสัมภาษณ์ จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากข้อ 2.1 – 2.3

- สัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมจัดงานถนนคนเดิน ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานการท่องเที่ยวเทศบาลนครเชียงใหม่ , เจ้าหน้าที่สำนักงานแผนและนโยบายจังหวัด เป็นต้น
- สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่บริหารจัดการ และดูแลพื้นที่ถนนท่าแพ ได้แก่ หน่วยงานรักษาความสะอาด , ตำรวจจราจร เป็นต้น
- สัมภาษณ์ผู้ประกอบกิจการ หรือขายของบนถนนคนเดิน
- สัมภาษณ์ผู้พักอาศัยในถนนท่าแพ

2.5 แบบสอบถามผู้ที่มาใช้ถนนคนเดิน

3. วิเคราะห์ข้อมูลของพื้นที่ศึกษา ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับถนนคนเดินที่ได้จากการแบบสอบถาม และบทสัมภาษณ์ ได้แก่

- ลักษณะพื้นฐานของผู้มาเดินถนน
- ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับถนนคนเดิน
- องค์ประกอบลักษณะสำคัญของถนนคนเดิน
- แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 วิเคราะห์กิจกรรมที่เกิดขึ้น , จำแนกประเภท และรูปแบบกิจกรรมที่ได้จากการสังเกตการณ์

3.3 วิเคราะห์แบ่งช่วงพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการสำรวจลักษณะทางกายภาพของพื้นที่

- วิเคราะห์หาลักษณะเด่นทางกายภาพพื้นที่
- วิเคราะห์เส้นทางโครงข่ายและระบุตำแหน่งจุดสำคัญต่างๆ จุดเกิดกิจกรรม
- วิเคราะห์ความหลากหลายของสภาพแวดล้อมจากการสำรวจพื้นที่จากแผนที่

4. สรุปผลการศึกษาประกอบด้วยผลการศึกษา ดังนี้

4.1 สรุปลักษณะกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดิน กรณีศึกษาถนนท่าแพ

4.2 สรุปกิจกรรมที่เกิดขึ้นในถนนคนเดินและพฤติกรรมเฉพาะ เพื่อนำไปสู่การออกแบบที่เหมาะสม

4.3 สรุปแนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน

4.4 เสนอแนะทางการศึกษาต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

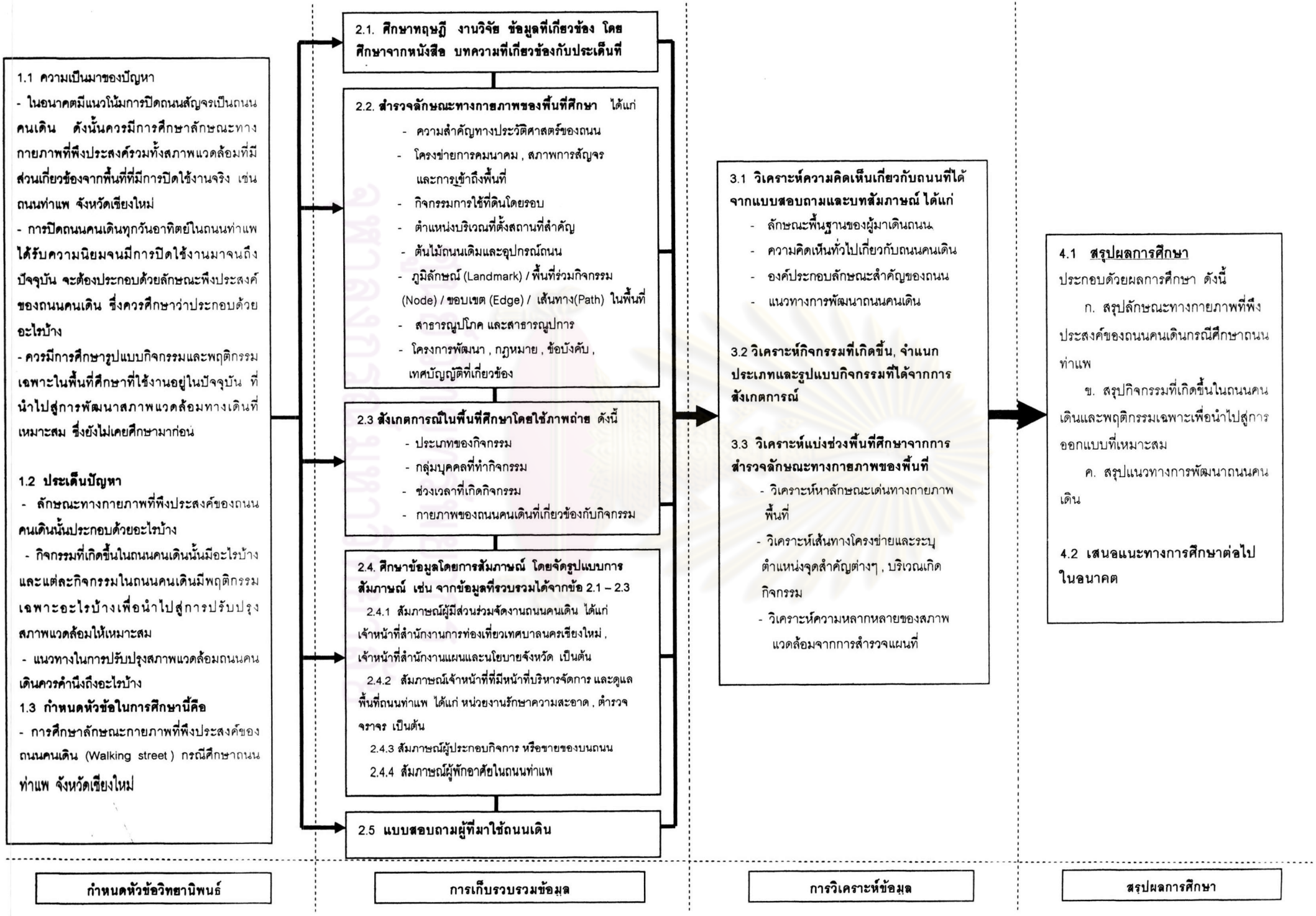
1.1 ความเป็นมาของปัญหา
- ในอนาคตมีแนวโน้มการปิดถนนสัญจรเป็นถนนคนเดิน ดังนั้นควรมีการศึกษาลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากพื้นที่ที่มีการปิดใช้งานจริง เช่น ถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่
- การปิดถนนคนเดินทุกวันอาทิตย์ในถนนท่าแพได้รับความนิยมจนมีการปิดใช้งานมาจนถึงปัจจุบัน จะต้องประกอบด้วยลักษณะพึงประสงค์ของถนนคนเดิน ซึ่งควรศึกษาว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง
- ควรมีการศึกษารูปแบบกิจกรรมและพฤติกรรมเฉพาะในพื้นที่ศึกษาที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบัน ที่นำไปสู่การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางเดินที่เหมาะสม ซึ่งยังไม่เคยศึกษามาก่อน
1.2 ประเด็นปัญหา
- ลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดินนั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง
- กิจกรรมที่เกิดขึ้นในถนนคนเดินนั้นมีอะไรบ้าง และแต่ละกิจกรรมในถนนคนเดินมีพฤติกรรมเฉพาะอะไรบ้างเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม
- แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมถนนคนเดินควรคำนึงถึงอะไรบ้าง
1.3 กำหนดหัวข้อในการศึกษานี้คือ
- การศึกษาลักษณะกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดิน (Walking street) กรณีศึกษาถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่
2.1. ศึกษาทฤษฎี งานวิจัย ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากหนังสือ บทความที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่
2.2. สำรวจลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศึกษา ได้แก่
- ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของถนน
- โครงข่ายการคมนาคม , สภาพการสัญจรและการเข้าถึงพื้นที่
- กิจกรรมการใช้ที่ดินโดยรอบ
- ตำแหน่งบริเวณที่ตั้งสถานที่สำคัญ
- ต้นไม้ถนนเดิมและอุปกรณ์ถนน
- ภูมิลักษณ์ (Landmark) / พื้นที่ร่วมกิจกรรม (Node) / ขอบเขต (Edge) / เส้นทาง(Path) ในพื้นที่
- สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- โครงการพัฒนา , กฎหมาย , ข้อบังคับ , เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
2.3 สังเกตการณ์ในพื้นที่ศึกษาโดยใช้ภาพถ่าย ดังนี้
- ประเภทของกิจกรรม
- กลุ่มบุคคลที่ทำกิจกรรม
- ช่วงเวลาที่เกิดกิจกรรม
- กายภาพของถนนคนเดินที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม
2.4. ศึกษาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ โดยจัดรูปแบบการสัมภาษณ์ เช่น จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากข้อ 2.1 – 2.3
2.4.1 สัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมจัดงานถนนคนเดิน ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานการท่องเที่ยวเทศบาลนครเชียงใหม่ , เจ้าหน้าที่สำนักงานแผนและนโยบายจังหวัด เป็นต้น
2.4.2 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่บริหารจัดการ และดูแลพื้นที่ถนนท่าแพ ได้แก่ หน่วยงานรักษาความสะอาด , ตำรวจจราจร เป็นต้น
2.4.3 สัมภาษณ์ผู้ประกอบกิจการ หรือขายของบนถนน
2.4.4 สัมภาษณ์ผู้พักอาศัยในถนนท่าแพ
2.5 แบบสอบถามผู้ที่มาใช้ถนนเดิน
3.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับถนนที่ได้จากแบบสอบถามและบทสัมภาษณ์ ได้แก่
- ลักษณะพื้นฐานของผู้มาเดินถนน
- ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับถนนคนเดิน
- องค์ประกอบลักษณะสำคัญของถนน
- แนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน
3.2 วิเคราะห์กิจกรรมที่เกิดขึ้น, จำแนกประเภทและรูปแบบกิจกรรมที่ได้จากการสังเกตการณ์
3.3 วิเคราะห์แบ่งช่วงพื้นที่ศึกษาจากการสำรวจลักษณะทางกายภาพของพื้นที่
- วิเคราะห์หาลักษณะเด่นทางกายภาพพื้นที่
- วิเคราะห์เส้นทางโครงข่ายและระบุตำแหน่งจุดสำคัญต่างๆ , บริเวณเกิดกิจกรรม
- วิเคราะห์ความหลากหลายของสภาพแวดล้อมจากการสำรวจแผนที่
4.1 สรุปผลการศึกษา
ประกอบด้วยผลการศึกษา ดังนี้
ก. สรุปลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ของถนนคนเดินกรณีศึกษาถนนท่าแพ
ข. สรุปกิจกรรมที่เกิดขึ้นในถนนคนเดินและพฤติกรรมเฉพาะเพื่อนำไปสู่การออกแบบที่เหมาะสม
ค. สรุปแนวทางการพัฒนาถนนคนเดิน
4.2 เสนอแนะทางการศึกษาต่อไปในอนาคต
กำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์
การเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิเคราะห์ข้อมูล
สรุปผลการศึกษา